Lietas Nr. C15233613

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2014.gada 15.aprīlī

Jelgavas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese N.Paņkiva

ar tiesas sēžu sekretāri A.Rimšāni

2014.gada 2.aprīlī izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāle prasība pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāle iesniedzis tiesā prasības pieteikumu pret atbildētāju /pers. B/ par parāda piedziņu, kurā lūdz: piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam nenomaksāto pamatsummu EUR 6277,30 (Ls 4411,71), procentus par aizdevuma izmantošanu EUR 1918,87 (Ls 1338,59), likumiskos procentus EUR 860,04 (Ls 604,44), līgumsodu EUR 6277,30 (Ls 4411,71), un visus tiesāšanās izdevumus, un noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja 6% gadā no piespriestās, bet nenomaksātās summas.

Prasības pieteikumu motivē ar to, ka 2009.gada 4.jūnijā starp pusēm noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.2009-629-PK, saskaņā ar kuru prasītājs izsniedza atbildētājam aizdevumu EUR 6633,44 (Ls 4662,01) apmērā. Atbildētājs apņēmās nodrošināt līgumā noteiktajās maksājumu veikšanas dienās savā kontā tādu naudas summu, kas nepieciešama attiecīgā maksājuma, tas ir, aizdevuma summas un procentu pēc atmaksas grafika, veikšanai un prasītājam būtu iespējams šo summu debetēt. Atbildētājs savas saistības nepildīja, kā rezultātā izveidojās parāds. Saskaņā ar līgumu atbildētājam katru mēnesi 15.datumā bija jāveic ikmēneša maksājusi līdz pilnīgai saistību izpildei. Līgums paredzēja, ka pēdējā atmaksas diena ir 2012.gada 15.maijs.

Norāda, ka atbildētājam izveidojās parāds: pamatsummas parāds EUR 6277,30 (Ls 4411,71), procenti par izmantoto aizdevumu (19% gadā), par laika periodu no 2009.gada 9.jūnija līdz 2012.gada 15.maijam, un kavēto procentu parāds sastāda EUR 1918,87 (Ls 1348,59). Par laika periodu no 2011.gada 16.maija līdz 2013.gada 20.augustam prasītājs aprēķina likumiskos procentus, kas sastāda EUR 860,04 (Ls 604,44).

Norāda, ka saskaņā ar līguma Vispārīgo noteikumu 4.4.punktu atbildētājam ir jāmaksā nokavējuma līgumsods par maksājumu neveikšanu, kas saskaņā ar līguma Vispārīgo noteikumu 1.punktu ir 0,2% dienā no laikā nenomaksātās summas. Summa no kuras tiek rēķināts nokavējuma līgumsods, sastāv no nenomaksātās pamatsummas un nenomaksātiem procentiem. Uz prasības pieteikuma iesniegšanas dienu līgumsods aprēķināts par periodu no 2009.gada 16.jūlija līdz 2012.gada 15.maijam. Ievērojot samērīguma principu, prasītājs samazināja līgumsoda apmēru līdz pamatsummas parāda apmēram, kas sastāda EUR 6277,30 (Ls 4411,71).

Norāda, ka 2012.gada 21.aigustā prasītājs nosūtīja atbildētājam brīdinājumu par saistību izpildi, vienlaicīgi paziņojot par atkāpšanos no līguma ar 2012.gada 5.septembri, tomēr atbildētājs parādu nav atmaksājis.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1652., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1757., 1759., 1765., 1811., 1828., 1943., 1945.pantu.

No prasītāja 2014.gada 31.martā saņemts pieteikums par puses aizstāšanu lietā (lietas 64.-65.lapa), kurā lūdz aizstāt Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāli kā prasītāju civillietā ar Nordea Bank AB Latvijas filiāli.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis nav ieradies. Par tiesas sēdes laiku un vietu prasītājam paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.Tiesā saņemts prasītāja iesniegums, kurā lūdz tiesu izskatīt prasību bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes. Norāda, ka uztur prasību pilnā apmērā.

Atbildētājs/pers. B/ uz tiesas sēdi nav ieradies. Par tiesas sēdes laiku un vietu atbildētājam paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, ievietojot sludinājumu laikrakstā „Latvijas Vēstnesis", jo tiesai nav zināma atbildētāja dzīvesvieta. Prasības pieteikumā norādītāja pēdējā zināmajā dzīvesvietā atbildētājs nav sastopams. Nekādi lūgumi tiesā nav saņemti, tiesai nav zināmi atbildētāja neierašanās iemesli.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.pantu, tiesa nolēma izskatīt lietu bez prasītāja pārstāvja un atbildētāja klātbūtnes, jo nesaskatīja lietas izskatīšanas atlikšanas pamatus.

Motīvu daļa

Novērtējusi prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Ņemot vērā prasītāja iesniegto lūgumu par puses aizstāšanu, ņemot vērā apstākli, ka saskaņā ar 2014.gada 14.februārī starp Nordea Bank Finland Plc, un Nordea Bank Finland Plc un Nordea Bank AB noslēgto līgumu par kredītiestādes uzņēmuma pāreju 2014.gada 1.aprīlī, kā rezultātā Nordea Bank AB Latvijas filiālei nodotas visas Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāles saistības, kas izriet no jebkurām tiesiskajām attiecībām, ir pieļaujama prasītāja Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāles aizstāšana ar Nordea Bank AB Latvijas filiāli, un tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 77.pantu, lietā aizstāja prasītāju Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāle ar Nordea Bank AB Latvijas filiāle, un nolēma pielaist lietā Nordea Bank AB Latvijas filiāle. Minēto tiesas lēmumu ierakstīja tiesas sēdes protokolā.

2009.gada 4.jūnijā starp Nordea Bank Finland Plc un atbildētāju /pers. B/ noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.2009-629-PK (lietas 10.-11.lapa), saskaņā ar kuru prasītājs izsniedz atbildētājam aizdevumu EUR 6633,44 (Ls 4662,01). Saskaņā ar starp pusēm noslēgto Patēriņa Kredīta līgumu noteikts, ka aizdevuma atmaksas termiņš ir 2012.gada 15.maijs. Līguma Vispārīgo noteikumu daļā atbildētājs apņēmies atmaksāt prasītājam izsniegto aizdevumu un procentus saskaņā ar atmaksas grafiku.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Tiesa atzīst, ka starp prasītāju un atbildētāju noslēgtais Patēriņa kredīta līgums, ir tiesīgi noslēgts, bez juridiskiem defektiem, atbilstoši Civillikuma prasībām, notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, līgumslēdzējiem bija zināms gan līguma saturs, gan paša līguma esamība, puses izteikušas gribu noslēgt aizdevuma līgumu, līdz ar to ir saistošs līgumslēdzējpusēm.

Civillikuma 1401.pants nosaka, ka saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai – parādniekam – jāizdara par labu otrai – kreditoram – zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

Tiesību doktrīnā norādīts, ka saistību priekšmets Civillikuma 1401.panta nozīmē ir aizdotās naudas summas vai attiecīgu atvietojamu lietu atdošana (*K.Torgāns. Saistību tiesības. II daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008., 81.lpp.*).

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Saskaņā ar Civillikuma 1403.pantu, tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai.

Saskaņā ar Civillikuma 1431.pantu, akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība.

Civillikuma 1470.pants nosaka, ka būtisks darījumā ir viss tas, kas nepieciešams tā jēdzienam un bez kā arī pats nodomātais darījums nav iespējams. Tādēļ tādas darījuma būtiskās sastāvdaļas neko nevar pārgrozīt pat arī pusēm savstarpēji vienojoties.

Savukārt Civillikuma 1512.pantā noteikts, ka pie katra saistību līguma būtības pieder vienas pusei apsolījums un tā pieņemšana no otras puses (vienpusējs līgums), vai savstarpējs apsolījums un tā pieņemšana no abām pusēm (divpusējs vai vairākpusējs līgums).

Tiesa uzskata, ka minētais līgums, noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, un atbildētāja ar savu parakstu apliecinājusi, ka iepazinusies ar Vispārīgajiem noteikumiem, piekrīt tiem un apņemas tos ieverot.

Tiesību zinātnē ir pazīstams vispāratzīts vispārējs tiesību princips – *Pacta sunt servanda!*, jeb – Līgumi jāpilda!

Tiesas ieskatā prasītāja un atbildētājas darījums nevar tikt atzīts par tādu, kurš nav spēkā, kā arī nav konstatējams, ka līgumā būtu ietverti netaisnīgi līguma noteikumi, jo ievērojot minēto, pušu noslēgtajā darījumā un prasītāja darbībās nav saskatāmas pazīmes, kas norādītu uz to, ka darījuma priekšmets un darbības būtu pretējas likumiem, vai tādas, kuras vērstas uz to, lai apietu likumu.

Civillikuma 1.pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Minētajā tiesību normā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie

pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Ņemot vērā, ka nav iegūti pierādījumi par to, ka atbildētājs būtu iebildis līguma noteikumiem (Civillikuma 1431.pants), nav pamata atzīt, ka pušu starpā būtu bijis strīds līguma noteikumu apspriešanā un līdz ar ko atbildētājam būtu bijušas liegtas tiesības ietekmēt līguma noteikumus. Bez tam, kā secināms no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas, ne katrs neapspriests līguma noteikums ir atzīstams par netaisnīgu. Par netaisnīgu līguma noteikumu uzskatāms tāds noteikums, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi.

To, ka prasītājs izsniedzis atbildētājam aizdevumu saskaņā ar noslēgto Patēriņa Kredīta līgumu apstiprinās ar parāda aprēķinu (lietas 12.-13.lapa), no kura redzams, ka atbildētājs bija uzsācis veikt maksājumus parāda atmaksai. Turklāt aizdevuma izsniegšanu apstiprina /pers. B/ konta izraksts (lietas 14.lapa). Pretēji pierādījumi tiesā netika iegūti.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu, aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Prasītājam ir tiesības pieprasīt neatmaksāto aizdevuma pamatsummu EUR 6277,30 (Ls 4411,71) apmērā. Minētos apstākļus atbildētājs nav apstrīdējis (Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa) un tiesai nav pamata apšaubīt neatmaksātās aizdevuma pamatsummas apmēru EUR 6277,30 (Ls 4411,71).

Saskaņā ar Civillikuma 1946.pantu, procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar tās daudzumu un lietošanas ilgumu.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja apgalvojumu par to, ka atbildētājs nav izpildījis saistības pēc aizdevuma līguma, nav atmaksājis aizdevuma pamatsummu un lietošanas procentus pēc maksājuma grafika, jo samaksas pierādīšanas pienākums saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu gulstas uz atbildētāju.

No prasītāja prasības pieteikumā norādītā izriet, ka atbildētājs savas no Patēriņa kredīta līguma izrietošās saistības pienācīgi nepilda kopš 2009.gada 9.jūnija.

Civillikuma 1589.pantā ir noteikti gadījumi, kad pēc Civillikuma pielaižama vienpusēja atkāpšanās no līguma. Minētajā normā noteikts, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

No lietā esošā Brīdinājuma (lietas 15.lapa) redzams, ka prasītājs 2012.gada 21.augustā no atbildētāja pieprasījis nekavējoties veikt visu aizdevuma, līgumsoda un procentu samaksu, nosakot termiņu parāda samaksai, brīdinot par līguma izbeigšanu.

Pie apstākļiem, kad atbildētājs kavē aizdevuma maksājumu termiņus, tiesa atzīst, ka prasītājam bija tiesības saskaņā pušu noslēgto līgumu 6.punktu pieprasīt neatmaksāto kredītu, ievērojot arī apstākli, ka līgumā puses pielīgušas aizdevuma pēdējo atmaksas dienu – 2012.gada 15.maijs. Līdz ar to līgums uzskatāms par izbeigtu 2012.gada 15.maijā.

Atbilstoši Civillikuma 1753.pantam, ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar tās daudzumu un lietošanas ilgumu.

Kā secināms no lietas materiāliem, aizdevējs ir pēc tā, kad izbeidzies līgums ar termiņa iestāšanos pieprasījis nekavējošu saistību izpildi, proti, samaksāt aizdevuma pamatparādu, nesamaksātos aizdevuma lietošanas procentus un līgumsodu.

Tiesa uzskata, ka izbeidzoties līguma termiņam, izbeidzas arī prasītājas naudas summas lietošanas atvēlējums.

Pastāvot šādam apstāklim, tiesas ieskatā, prasītājam ir tiesības prasīt līgumiskos procentus, kuru maksāšanas pienākums bija radies pirms galvenās saistības izpildes termiņa iestāšanās.

Līguma Vispārīgo noteikumu 3.1.punktā atbildētājs apņēmies atmaksāt prasītājam izsniegto aizdevumu un procentus saskaņā ar atmaksas grafiku, pielīgta procentu aprēķināšanas kārtība. Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja nolīgto procentu maksājumu EUR 1918,87 (Ls 1348,59) par laika periodu no 2009.gada 9.jūnija līdz 2012.gada 15.maijam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Kā norādīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr. SKC – 644/2013, ar atkāpšanos no līguma vairs nepastāv līgumisks (juridisks) pamats piemērot bijušā līguma noteikumus par līgumiskajiem procentiem un līgumsodu. Prasītājam bez šaubām ir tiesības saņemt kredīta nedzēsto pamatsummu, kā arī procentus un līgumsodu, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim, un tā kā tas ir kapitāls, kas atrodas pie citas personas – tad no līguma izbeigšanas brīža arī likumiskos procentus saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu Likumisks (likumā noteikts) līgumsods šādā situācijā Civillikumā nav noteikts.

Ar šo spriedumu Senāts atkāpjas no judikatūras un izdara precizējumu, ka līgumiskie procenti un līgumsods gadījumos, kad līdzējs tiesīgi atkāpjas no līguma, ir atlīdzināmi līdz brīdim, kad līgums beidz pastāvēt. Spriedumā sniegta atziņa, ka, ja tiek izmantotas pielīgtās tiesības lauzt līgumu pirms termiņa, līgumam izbeidzoties pirms termiņa, zūd arī līgumiskais pamats pielīgto procentu un līgumsoda aprēķināšanai un piedziņai atbilstoši līguma nosacījumiem, jo nav nekāda tiesiska pamata to piemērošanai pēc līguma izbeigšanās.

Novērtējot minēto, tiesai ir tiesisks pamats piedzīt no atbildētāja prasītāja labā neatmaksāto aizdevumu EUR 6277,30 (Ls 4411,71) un aizdevuma lietošanas procentus par laika periodu līdz 2012.gada 15.maijam EUR 1918,87 (Ls 1348,59) (lietas 12.-13.lapa).

Civillikuma ievada 3.pants nosaka, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Ņemot vērā minēto principu, tiesa attiecībā uz līgumsodu vadās pēc Civillikuma normām, kas bija spēkā civiltiesisko attiecību rašanās brīdī, proti, Patēriņa Kredīta līguma noslēgšanas dienā - 2009.gada 4.jūnijā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Civillikuma 1721.pants nosaka, ja kāds izpilda tikai daļu no savas saistības, tad tomēr viņam jāsamaksā viss līgumsods, bet ne tikai samērīga daļa.

Līgumsods ir civiltiesību institūts ar divējādu dabu, no vienas puses tas ir saistības pastiprinājums, no otras puses līgumsods kļūst par atbildības izpausmi, ja pastiprinājums izrādījies nepietiekams (*K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Rīga, 2006., 115.lpp.*).

Saskaņā ar Līguma Vispārīgo noteikumu 4.4.punktā pielīgts, ka, ja aizņēmējs savlaicīgi neveic kādu aizdevuma līgumā noteikto maksājumu atbildētājam jāmaksā prasītājam nokavējuma līgumsods. Nokavējuma līgumsods aprēķināms par laika periodu no attiecīgā maksājuma veikšanai noteiktās dienas (to ieskaitot) līdz dienai, kad šis maksājums ir samaksāts (to neieskaitot). Pielīgts, ka nokavējuma līgumsods ir 0,2% dienā no laikā nenomaksātās summas. Nokavējuma līgumsoda samaksa neatbrīvo atbildētāju no aizdevuma līgumā noteikto saistību izpildes.

Tā kā atbildētājs pieļāvis prettiesisku līguma pārkāpumu, proti, nav atmaksājis prasītājam aizdevumu, tiesa uzskata, ka ir pamats līgumsoda piemērošanai.

Lai arī formāli prasītājs ir ievērojis judikatūrā sniegtās atziņas, līgumiskos procentus un līgumsodu aprēķinot līdz laikam, kad iestājies līgumā noteiktais saistību izpildes termiņš, tomēr konkrētajā gadījumā, vērtējot prasījumu par līgumisko procentu un līgumsoda piedziņas pamatotību, tiesa ņem vērā Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2012.gada 6.novembra spriedumā lieta Nr.C15293409 un 2012.gada 29.novembra spriedumā lieta Nr.C15225811 izdarītās atziņas, ka divi gadi ir pārāk ilgs laika periods jautājuma izlemšanai par līguma pārtraukšanu. Šāds laika periods neatbilst normālai banku praksei, jo parasti bankas (pie līdzīgiem līguma nosacījumiem par tiesībām vienpusēji atkāpties no līguma) izlemj jautājumu par atkāpšanos no līguma 2-3 mēnešu laikā no brīža, kad aizņēmējs sāka kavēt saistību izpildi. Tiesa pievienojas Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas izdarītajām atziņām, ka šādas aizdevēja rīcības rezultātā radīta situācija, kas ir neizdevīga aizņēmējam, jo gadījumā, ja aizdevējs saprātīgā termiņā būtu izlēmis jautājumu par atkāpšanos no līguma, līgumisko procentu un līgumsoda pieaugums būtu mazākā apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1657.pantu tiesa var parādnieku atsvabināt no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām gadījumos, kad viņu nevar vainot ne uzmanības trūkumā, ne vispār vieglprātībā vai nolaidībā, vai kad izpildīšana nav notikusi nepārvaramas varas dēļ.

Ņemot vērā, ka saistības netiek pildītas jau no 2009.gada jūnija, jautājuma izlemšanu par aizdevēja pielīgto tiesību izmantošanu vienpusēji izbeigt līgumu tikai pēc trīs gadiem - 2012.gada septembrī, tiesa nevērtē kā tiesību godprātīgu izlietošanu. Konkrētajā gadījumā, tiesa uzskata, ka līgumsods nodrošina vienīgi sodīšanas funkciju. Pie šādiem apstākļiem atzīstams, ka prasītājam jāuzņemas līdzatbildība par minētās situācijas sekām. Līdz ar to tiesa uzskata par taisnīgu strīda risinājumu, atbrīvojot atbildētāju daļēji no līgumsoda EUR 6277,30 (Ls 4411,71) samaksas pienākuma, ņemot vērā, ka viens gads izlemt jautājumu par atkāpšanos no līguma ir vairāk kā pietiekams, saglabājot atbildētājam pienākumu samaksāt prasītājam līgumsodu par laika periodu no 2009.gada 16.jūlija līdz 2012.gada 15.maijam EUR 2092,43 (Ls 1470,57) apmērā (1/3 no EUR 6277,30 (Ls 4411,71)).

Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams taisnīguma un samērīguma princips.

Sakarā ar likuma tieša norādījuma neesamību, jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu izlemjams pēc tiesas ieskata, saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.pantu (*sk. LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 14.maija spriedumu lietā SKC -212*).

Tiesa, samērojot pušu tiesiskās intereses, kā arī novērtējot pieļautā kavējuma ilgumu, atzīst, ka līgumsods par laika periodu no 2009.gada 16.jūlija līdz 2012.gada 15.maijam EUR 2092,43 (Ls 1470,57) apmērā ir vērtējamas kā saprātīgs un taisnīgs, kas kā nokavējuma sekas nodrošinātu samērīgu sodu par neizpildīto saistību. Tiesa atzīst, ka līgumsoda EUR 2092,43 (Ls 1470,57) apmērs nav pretējs Civillikuma 1.pantā noteiktajam labas ticības principam. Tiesa uzskata līgumsods EUR 2092,43 (Ls 1470,57) apmērā liecina par līguma nosacījumu godprātīgu izpildi, neveicot nepamatotu iedzīvošanos uz atbildētāja rēķina.

Civillikuma 1.pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Minētajā tiesību normā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Novērtējusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka iegūti pietiekoši pierādījumi tam, ka atbildētājs nav samaksājis parāda pamatsummu EUR 6277,30 (Ls 4411,71) apmērā, procentus EUR 1918,87 (Ls 1348,59) apmērā un prasītājam ir tiesības prasīt līgumsoda EUR 2092,43 (Ls 1470,57) apmērā piedziņu.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus par laika periodu no 2012.gada 15.maija līdz 2013.gada 20.augustam EUR 860,04 (Ls 604,44) apmērā.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar tās daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1759.panta 2.punktā norādīts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata arī par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis.

Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.).

Civillikuma 1765.panta pirmajā daļā noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tā kā atbildētājs pēc Patēriņa Kredīta līguma izbeigšanas dienas – 2012.gada 15.maija - joprojām turpina lietot prasītāja naudas līdzekļus, tad tiesa atzīst prasītāja tiesības saskaņā ar Civillikuma 1753.panta, 1759.panta 2.punkta un 1765.panta nosacījumiem saņemt no atbildētāja likumiskos procentus - 6% gadā par laiku no 2012.gada 15.maija līdz 2013.gada 20.augustam, prasītāja pieprasītajā EUR 860,04 (Ls 604,44) apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1811.pantu, katra saistība izbeidzas pati no sevis ar izpildījumu.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu pēc prasītāja lūguma, ir pamats noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu EUR 782,37 (lietas 7., 8.lapa) un prasītājs maksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 42,55 (lietas 9., 40., 41., 42., 52., 53., 54.lapa).

Tiesa uzskata, ka no atbildētāja par labu prasītājam proporcionāli apmierinātajam prasījuma apmēram, kas ir EUR 11 148,64 (Ls 7835,31) un atbilst 72,71% no prasījuma, piedzenama valsts nodeva EUR 568,86 (EUR 782,37 x 72,71% : 100%) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 30,94 (EUR 42,55 x 72,71% : 100%).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Tiesa atzīst, ka minētā likuma norma attiecas arī uz izskatāmo prasību un līdz ar to atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.pantu un 97.pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu Nordea Bank AB Latvijas filiālei, vienotais reģistrācijas Nr.40103749473, pēc 2009.gada 4.jūnija Patēriņa kredīta līgums Nr.2009-629-PK aizdevuma pamatsummu EUR 6277,30 (Ls 4411,71), procentus par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2009.gada 9.jūnija līdz 2012.gada 15.maijam EUR 1918,87 (Ls 1348,59), līgumsodu par laika periodu no 2009.gada 16.jūlija līdz 2012.gada 15.maijam EUR 2092,43 (Ls 1470,57), likumiskos procentus par laika periodu no 2012.gada 15.maija līdz 2013.gada 20.augustam EUR 860,04 (Ls 604,44), kopā EUR 11 148,64 (vienpadsmit tūkstoši viens simts četrdesmit astoņi *euro* 64 centi) (Ls 7835,31), un tiesas izdevumus EUR 599,80(pieci simti deviņdesmit deviņi *euro* 80 centi), kas iemaksājams prasītāja norādītajā kontā: Nr.LV89NDEA0000080526216, Nordea bank Finland Plc Latvijas filiāle.

Noteikt tiesības Nordea Bank AB Latvijas filiālei par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no aizdevuma pamatsummas EUR 6277,30 (Ls 4411,71).

Noteikt termiņu /pers. B/ labprātīgai sprieduma izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2014.gada 29.aprīļa apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese N.Paŋkiva